

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4ECdo/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 8304122517
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Edita Bakošová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8304122517.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej T., bývajúcej v D., o vymoženie 50,62 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11 Er 319/2004, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. júna 2012 sp. zn. 8 CoE 84/2012, takto

rozhodol:

Návrh oprávnenej na prerušenie konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné uznesením zo 17. februára 2012 č. k. 11 Er 319/2004-48 exekúciu na vymoženie pohľadávky oprávnenej vo výške 50,62 eur s príslušenstvom priznanej na základe notárskej zápisnice spísanej notárkou I. z 13. augusta 2004 sp. zn. N 1994/2004, NZ 64661/2004 vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil, oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnej exekútorke JUDr. Lucii Žužovej náhradu trov exekúcie vo výške 32,30 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia a rozhodnutie o trovách súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., si vyhradil na samostatné rozhodnutie. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 22 ods. 2, § 31 ods. 1, § 39 a § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 323 Obchodného zákonníka a § 41 ods. 2 písm. c/, § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, vecne tým, že vymáhaná pohľadávka vznikla na základe zmluvy o úvere, súčasťou ktorej bolo aj splnomocnenie, ktorým povinná ako dlžník splnomocnila advokáta C., aby na účel spísania notárskej zápisnice v jej mene uznal jej záväzok z úveru tak, aby sa táto notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre vykonanie exekúcie. Na základe tohto splnomocnenia C. uznal dlh povinnej voči oprávnenej zo zmluvy o úvere, za povinnú vlastnoručne podpísal notársku zápisnicu osvedčujúcu tento právny úkon a vyjadril súhlas s jej vykonateľnosťou. Podľa názoru súdu prvej inštancie zmluva o plnomocenstve uzavretá medzi povinnou a C. je absolútne neplatným právnym

úkonom pre rozpor záujmov zástupcu (splnomocnenca) so záujmami zastúpenej (povinnej) a pre jej rozpor so zákonom, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere bola použitá predtlač obsahujúca meno označeného splnomocnenca a povinná nemala možnosť slobodne sa rozhodnúť udeliť splnomocnenie a vybrať si splnomocnenca. Navyše, označený „splnomocnenec“ za povinnú uznal dlh v čase, keď dlh ešte neexistoval. Pokiaľ bola notárska zápisnica spísaná za takýchto okolností, nemôže spĺňať podmienky materiálnej vykonateľnosti a byť spôsobilým exekučným titulom, a preto súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. O náhrade trov exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávnenej uznesením z 21. júna 2012 sp. zn. 8 CoE 84/2012 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, na základe ktorého vyvodil správny právny záver. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukázal, že zmluva o splnomocnení advokáta Mgr. Tomáša Kušníra na uznanie záväzku z úveru v notárskej zápisnici tak, aby sa stala exekučným titulom, je absolútne neplatná z dôvodu, že bola realizovaná formou predtlače, ktorá vylučovala možnosť povinnej vybrať si svojho zástupcu na základe svojej vôle, a tiež z dôvodu rozporu záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpenej. Označený zástupca teda nedisponoval platným splnomocnením, a tak v mene povinnej nemohol účinne uznať dlh a vysloviť súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Notárska zápisnica v dôsledku tohto nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, a preto súd prvej inštancie správne postupoval, ak vyhlásil exekúciu za neprípustnú, čo je dôvod na jej zastavenie.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, v ktorom žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a pre prípad úspešnosti priznať jej náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a požiadal Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach v zmysle čl. 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a tiež aby odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Povinná ani súdni exekútori sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej len „C.s.p.“ (predtým § 243 O.s.p.) a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), skúmal najskôr, či je dôvodný jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania.

8. Ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ktoré v spojení s § 243c O.s.p. primerane platí aj pre dovolacie konanie (teraz ustanovenie § 162 ods. 1 písm. c/ C.s.p. v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.), ukladá súdu povinnosť prerušiť konanie vtedy, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy, t. j. ak dospel k záveru, že je potrebné

podat' výklad komunitárneho práva, ktorý je rozhodujúci pre riešenie v danej veci. Zmyslom riešenia predbežnej otázky je zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, ak prichádza do úvahy jeho aplikácia v prejednávanej veci.

9. K otázke povinnosti vnútroštátneho súdneho orgánu predložiť predbežnú otázku Súdnemu dvoru Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa na základe predbežnej otázky položenej Corte suprema di Cassazione vyjadril aj Súdny dvor Európskej únie. V rozsudku CILFIT, C-283/81, zo 6. októbra 1982 Súdny dvor uviedol: „Článok 177 tretí odsek Zmluvy EHS (teraz čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) sa má vykladať v tom zmysle, že súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je povinný obrátiť sa na Súdny dvor, ak sa v spore pred týmto súdom položí otázka týkajúca sa práva Spoločenstva, s výnimkou prípadov, keď skonštatuje, že položená otázka nie je relevantná alebo Súdny dvor už podal výklad sporného ustanovenia Spoločenstva (tzv. *acte éclairé*, obdobne vo veci *Da Costa* 28, 29 až 30/62, z 27. marca 1963, Zb. 61, 77, fr. znenie), alebo že správne uplatnenie práva Spoločenstva je také jednoznačné, že neexistujú o tom rozumné pochybnosti (tzv. *acte clair*), pričom existenciu tejto možnosti treba posúdiť na základe charakteristík práva Spoločenstva, osobitných ťažkostí spojených s jeho výkladom a nebezpečenstva rozdielnej judikatúry v rámci Spoločenstva.“

10. V danom prípade treba za určujúce považovať to, že rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií nespočívajú na aplikácii alebo interpretácii práva Európskej únie. Z rozhodnutí, ktorých zrušenia sa oprávnená podaním dovolania domáha, vyplýva, že o zastavení exekúcie bolo rozhodnuté preto, lebo existujúci rozpor medzi záujmami zástupcu (C.) a zastúpeného (povinnej) viedol v zmysle § 22 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka k neplatnosti dohody o zastúpení a tiež prejavov vôle zachytených v notárskej zápisnici. Vzhľadom na to nemožno predmetnú notársku zápisnicu považovať za vykonateľný exekučný titul. Procesný postup súdov mal v danom prípade podklad najmä v ustanoveniach § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku a § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, resp. § 219 ods. 1 O.s.p. Zo strany súdov nižších inštancií išlo teda v preskúmvanej veci výlučne o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov.

11. Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že nie je daný žiadny dôvod, pre ktorý by malo byť vyhovené návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C.s.p. (predtým § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Dovolací súd vzhľadom na to predmetný návrh zamietol.

12. Ďalej dovolací súd skúmal, či dovolanie oprávnenej smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Vzhľadom k tomu, že dovolanie oprávnenej bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O.s.p. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

13. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - por. konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 ECdo 5/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 Co 28/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 CoE 44/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 ECdo 32/2013, 5 Co 36/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 Co 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

14. Vzhľadom na to, že dovolanie oprávnenej podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

15. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.